

á Stykkið. Þí fari eg niðan hvönn morgunuttan sunn-udag, tá eg í staðin leiti mæ-roman í dómkirkuna til guðstænastu. Men eg havi saknað túrin í kirkjuna sunnumorgnar, nú dóm-kirkjan hefur verið stongd so leingi. Eg havi onkuntið leitað mæri í Vesturkirkjuna, men her havi eg einki fingið við av guðstænastuni, tí Vesturkirkjan hefur ekki slíka skipan, ið ger, at ein

um, at hann skuldi til Dan-markar eftir hvítusunu á skeið, ið vardi til Ólavsöku, og spurdi hesin, um Olaf ekki vildi taka við skúlanum hesa tíðina. Hetta helst Olaf Krossteig, at hann sjálvandi kundi, og var tað hetta, ið gjörði, at hann ekki gjörðist sjómaður.

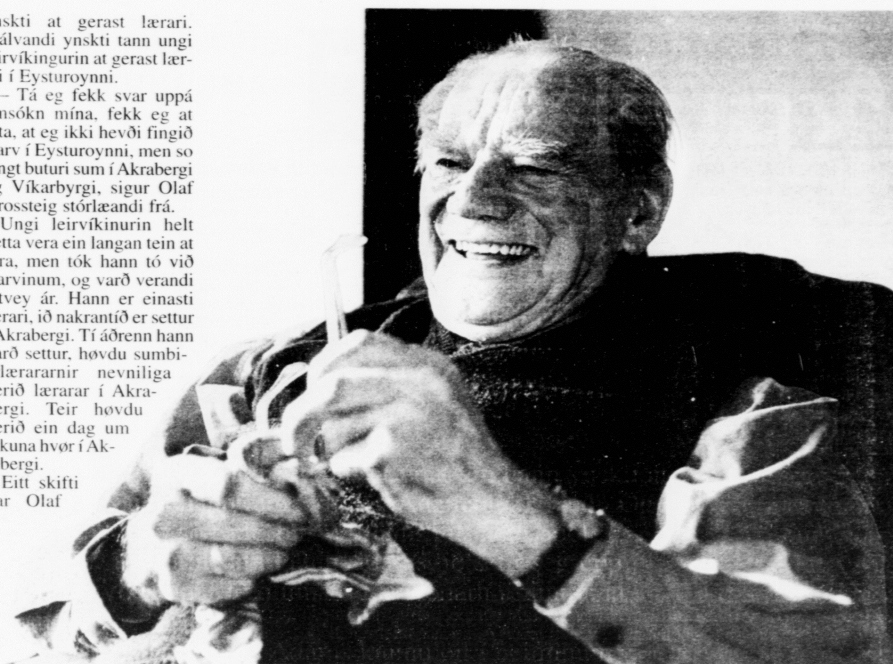
– Eg eri jú uppvaksin í Leirvík, og har er tað nærmast bert sjógvurin, ið hefur nakað at siga, so tað var ekki

ynskti at gerast lærari. Sjálvandi ynskti tann ungi leirvíkingurin at gerast lærari í Eysturoynni.

– Tá eg fekk svar uppá umsókn mína, fekk eg at vita, at eg ekki hevði fingið starv í Eysturoynni, men so langt buturi sum í Akrabergi og Víkarbyrgi, sigur Olaf Krossteig stórlæandi frá.

Ungi leirvíkingurin helt hetta vera ein langan tein at fara, men tók hann tó við starvinum, og varð verandi í tvey ár. Hann er einasti lærari, ið nakrantíð er settur í Akrabergi. Tí áðrenn hann varð settur, høvdu sumbi-arlærararnir nevniliga verið lærarar í Akra-bergi. Teir høvdu verið ein dag um vikuna hvør í Akra-bergi.

Eitt skifti var Olaf

– Í mølini undir skúlanum á Leiti var eitt so gott seiðaberg. Har plagdi eg áðrenn skúlin byrjaði um morgnarnar at fara at fiska okkum til ein døgurða.

hoyrir prædikuna í hoyri-apparatinum, eins og mögu-leiki er fyri í gomlu kirkjuni, harmast Olaf Krossteig. Hann gleiðir seg til, at gamla Havnar kirkja í næstum letur upp aftur, so hann aftur kann leita sær oman hagar sunnumorgnar.

Fjølbroytt lærararvki

Olaf Krossteig hefur verið lærari í mong ár, og hefur hann somuleiðis verið lærari mangar staðir í landin-um.

– Eg kom til Havnar at læra til lærara sum 18 ára gamal í 1926, og gekk eg á læraraskúla til 1929, tá eg tók prógv. Tá vardi lærara-útbúgvingin bert trý ár. Men tá eg kom út av læraraskúlanum í 1929, vóru eingi lærarapláss at finna nakra-staðni í landinum. Tað bar heldur ekki til at fáa pláss sum vikarur. Tí fór eg at arbeiða koyriveg. Arbeiðið á vegin millum Leirvík, heimbygdina, og Fuglafjørð var nevniliga júst byrjað tá, greiðir Olaf Krossteig frá.

Tá Olaf Krossteig var lið-ugur at arbeiða veg, fór hann á Suðurlandið at fiska. Tá var líka við, at Olaf gjörðist sjómaður, hóast læraraútbúgvingina. Men áðrenn túrin byrjaði, segði lærarin í Leirvík hon-

so ónáttúrligt, um eg gjörðist sjómaður, sigur Olaf Krossteig.

– Eg var lærari til Ólav-söku, eins og avtalað, og eftir hetta fór eg til Gjár at vera lærari fyri Kallsoy, ið tá var tingmaður. Tá eg sið-ani var heimafurkomin frá starvinum við Gjógv, ringdi próvst Dahl, ið tá var sókn-arprestur í Suðurstreymoy, til mín og spurdi um eg ekki vildi fara til Kalbaks fyri lærarinnuna har, tí hon var sjúk. Sjálvandi tók eg av, og var eg í Kalbak skúlaárið út. Hetta vóru nakrir frálíkir dagar, greiðir Olaf Krossteig brosand frá.

Krossteig lærari í Norðadali og Saksun, til hann seinni gjörðist lærari á Økrum og í Lopra.

– Hóast fleiri ferðir varð sœkt eftir lærara til skúlan í Sumba, vildi eg ekki søkja, tí mæi dámdi best við Vág-sfjørð. Eg vildi búgva við

– Eg havi aldri havt koyrikort, og tískil havi eg altíð gingið nógv. Tað er helst tað, ið ger, at eg eri so væl fyri hóast mín høga aldur.

Soleiðis ferðaðist Olaf Krossteig til ymiskar skúlar at vera lærari fyri ymiskar aðrar lærarar eina tíð. Men tá lýst varð í Dimmalætting, at tíggu ferðalærarapláss vóru leys at søkja, sókti hann eitt av hesum. Hann greiðir frá, at til bar at koma við ynski um, í hvørjari sýslu ella hvørjari oyggi, ein

Vágssfjørð, sigur Olaf Krossteig.

– Seinni fingi sumbiar-lærararnir boð um, at teir aftur skuldu røkja skúlan í Akrabergi og Víkarbyrgi. Men teir sýttu fyri at fara til Víkarbyrgis, tí teir vóru settir sum lærarar fyri Sum-biar bygd. Tískil varð skúlin í Víkarbyrgi lagdur saman

við skúlanum á Nesi í Vági, og hesir lógu so saman, so leingi børn vóru í skúlanum. Seinni varð Nes lagt saman við Vági, greiðir Olaf Krossteig frá.

– Eg byrjaði sum lærari í Suðuroynni í 1931 og flutti norður til Havnar í 1975, men okkurt styttri tíðar-skeið var eg lærari í Norðadali og Saksun. Tó var eg longstu tíðina lærari á Øk-um og á Leiti. Eitt skifti var eg eisini lærari í Vági, men mæi longdist inn aftur, til at sleppa at flóta í báti. Øll tvey fimf árin, eg var í Vági, var eg bert einaferð úti og dyrgdi og einaferð var eg og skjeyt. So tá lærarin, ið tá var á Leiti mátti fara frá vegna tuberklasmittu, var eg skjótur at søkja.

Gubbi at øllum

Tá Olaf Krossteig starvaðist sum lærari á Leiti, var hann eisini deknur í kirkjuni har. Hetta arbeiði hevði við sær, at hann gjörðist gubbi at næstan hvørjum barni, ið har bleiv doypt. Og tann, ið doypti, tað var hann sjálvur. Tað var nevniliga ekki so ofta, at prestur kundi koma, og tí var tað sum oftast deknurin, ið doypti.

Haraftrur var Olaf Krossteig eisini urguleikari. Hann hefur verið urguleik-

ari í kirkjuni við Gjógv og somuleiðis í Sumba, so ekki kann sigast annað, enn at Olaf Krossteig hefur verið fjöltáttadur innan kirkjuligt arbeiði. Í kirkjuni á Leiti starvaðist hann bæði sum urguleikari og sum deknur samstundis.

Tá Olaf starvaðist sum lærari í Vági, var hann eisini fleiri ferðir deknur í Vág-s kirkju.

Í sínum starvi sum urguleikari

ur fyri, at hann enn hefur møguleika at røkja tað ítriv, ið honum altíð hefur dámt líka væl. Hann gleiðir seg hvønn morgun til túrin nið-an á Stykkið, har hann fœðr-ar tvey bæði veðurlombini og tær tíggu hönurnar. Hann tekur skemtiliga til orðanna, at hetta er eitt gott ítriv, tí tað gevur eisini mat til hús-ið. Hann fær bæði egg og skerpikjøt burturúr.

Fyrsti kaffimunnurin,

– Hugur mín fyri seyðahaldi hevur altíð verið stóur. Verfaðirin á Økrum átti nógvva jørð, og í hesum sambandi tókst eg nógv við seyð ta tíðina, eg var lærari har suðuri. Mamma mín var bónda-dóttur, og eg var vanur at fáast við neyt og seyð.

leikari hefur hann eisini spælt til fleiri stór brúðleyp, og varð hann tískil eisini boðin við til eina rúgvu av brúðleypum.

Einaferð í grinda-drápi í Sandágerði

Hóast Olaf Krossteig altíð hefur verið sera virkin, og hugurin fyri sjónum hefur verið stóur, so hevur hann bert einaferð verið í grinda-drápi í Sandágerði. Hetta var tá versonurin hevði part í báti, og hann tískil slapp við. Tó hevur hann fleiri ferðir verið í grindadrápi í Ósanum á Eystaru Vág.

– Men har suðuri var læt-tari at fara í grind á Vág-sfjørði. Har doyðu eisini nógvvar grindir ta tíðina eg búði har suðuri, greiðir Olaf Krossteig frá.

Gott ítriv
Olaf Krossteig er sera glað

Olaf Krossteig undir liðini á konuni, Estrid, sum somuleiðis er virkin, hóast sín høga aldur